

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6008/23
14.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Драгана Терзић, адвокат из Ваљева, против тужене ВВ, из ..., чији је пуномоћник Радиша Матовић, адвокат из Ваљева, ради утврђења, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1139/21 од 09.08.2023. године, у седници одржаној дана 14.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П 1139/21 од 09.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке усваја се тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обоје из ..., против тужене ВВ, из ..., па се поништава завештање од 20.11.2014. године, проглашено решењем на записнику Основног суда у Ваљеву дана 11.02.2021. године, у предмету О. 1496/20 што је тужена дужна признати и трпети па се утврђује да се заоставштина иза пок.ГГ, преминулог дана 05.09.2020. године, има расправити на основу закона. Ставом другим обавезује се тужена да тужиоцима плати трошкове парничног поступка у укупном износу од 211.725,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је из свих разлога предвиђених чланом 373 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност ожалбене пресуде на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Апелациони суд је оценио да жалба тужене није основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које овај суд пази по

службеној дужности нити се жалбеним наводима указује на неку другу битну повреду која је била или могла бити од утицаја на правилност побијане пресуде. Супротно жалбеним наводима није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека пресуде разумљива, не противречи сама себи ни разлозима пресуде, а дати разлози су јасни и непротивречни, те пресуда има довољно разлога о битним чињеницама, тако да се са сигурношћу може испитати.

Из стања у списима произлази да је решењем Основног суда у Ваљеу О.1469/20 од 11.02.2021. године прекинут поступак расправе заоставштине иза пок.ГГ (...), ..., бившег из ..., рођеног дана ...1946. године, који је преминуо дана 05.09.2020. године, те упућени учесници овде тужиоци ББ и АА, деца преминулог, обоје из ..., да у својству тужилаца покрену парнични поступак пред Основним судом у Ваљеу против учеснице ВВ из ..., супруге преминулог, у својству тужене, ради оспоравања судског завештања, које је састављено пред Основним судом у Ваљеу РЗ 424/12 од 21.09.2012. године, као и писменог завештања пред сведоцима оставиоца пок. ГГ, бившег из ... који је сачињен у Ваљеу дана 20.11.2014. године, пред сведоцима ДД и ЂЂ. Из образложења наведеног решења произлази да је по спроведеном оставинском поступку утврђено да је сада пок. ГГ у тренутку смрти био у браку са учесницом ВВ (која није мајка тужилаца), да је целокупном својом имовином располагао судским завештањем које је састављено пред Основним судом у Ваљеу РЗ 424/12 од 21.09.2012. године, као и писменим завештањем пред сведоцима које је сачињено у Ваљеу дана 20.11.2014. године, пред сведоцима ДД и ЂЂ, у корист своје супруге учеснице ВВ.

У спроведеном доказном поступку је утврђено да се ради о писменом завештању пред сведоцима, што произлази из саме садржине завештања, јер је изјавом која се налази на крају завештања завешталац изјавио да је ово унапред сачињено завештање прочитао пред присутним сведоцима и да је то његова последња воља, а сведоци да потврђују да је завешталац пред њима прочитао ово завештање и да је изјавио да је то његова последња воља и да је то завештање својеручно потписао. На крају завештања се налазе потписи сведока комшија ЂЂ и ДД.

Првостепени суд је током поступка извео доказ саслушањем сведока ЂЂ, из кога је утврдио да она није била присутна када је сада покојни ГГ сачинио тестамент, али је потврдила да се у копији завештања 20.11.2014. године, налази њен потпис. Сведокиња је у свом исказу навела да је једном приликом од тужене ВВ била позвана “на кафу” и тада су јој тужена ВВ и покојни ГГ испричали да су били код адвоката који им је сачинио “уговор да све остане ВВ”, а да тај уговор она треба да потпише што је и учинила. Приликом потписивања уговора били су присутни само сада пок.ГГ, тужена ВВ и она.

Првостепени суд је исказ наведеног сведока у потпуности прихватио налазећи да је исти прецизан, логичан, те је на основу истог правилно утврдио чињенично стање, које се жалбеним наводима не доводи у сумњу.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање од значаја за одлуку у овој правној ствари првостепени суд је правилно применио материјално право, те за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге, које као правилне прихвата и овај суд као другостепени, те пресуду детаљно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП-а.

Правилно је првостепени суд извео закључак да се у конкретном случају ради о писменом завештању пред сведоцима. Наведено неспорно произлази и из самог упута оставинског суда, као и из саме форме тестаментa и садржине дате изјаве на крају завештања, те су неосновани жалбени наводи да се ради о својеручном завештању.

Неосновано се жалбом тужене напада и правилност примене материјалног права. Наиме, одредбу члана 85 Закона о наслеђивању "Службени гласник РС", бр. 46/95, 101/03 Одлука УС РС и 6/15) првостепени суд је правилно применио. Из наведене законске одредбе произлази да је пуноважност завештања пред сведоцима условљена истовременим присуством оба завештајна сведока, како у тренутку када завешталац изјављује да је сачињено писмено прочитао и да је то његова последња воља, тако и истовремено у тренутку када се завешталац потписује. Како је из изведених доказа, које је ценио слободном оценом доказа правилно примењујући члан 8 ЗПП-а несумњиво утврдио да лица наведена као сведоци тестаментa, предметни тестамент нису потписали истовремено, као и да оставилац сада пок. ГГ није пред њима изјавио да је већ сачињено писмено прочитао и да је то његова последња воља, нити су сведоци било истовремено присутни, то је правилан закључак првостепеног суда.

Осим тога, наведеном одредбом се регулише да завешталац пред два сведока изјављује да је већ сачињено завештање прочитао и да је то његова последња воља. Како из исказа сведока ЂЂ, као једног од завештајних сведока чије је присуство било могуће обезбедити, несумњиво произилази да јој је речено да потписује уговор, а да јој сада пок. ГГ није саопштио да се ради о завештању, да јој није саопштио да је то његова воља и пред њом потписао завештање, те да истовремено није био присутан и други сведок, то су неосновани и жалбени наводи тужене којима се указује на пуноважност оваквог завештања.

Како је првостепени суд усвојио основни тужбени захтев, те правилно није одлучивао о евентуалном, то су без утицаја на правилност одлуке жалбени наводи да је тужена признала део евентуалног захтева да је завештањем повређен нужни део тужилаца.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП-а.

С обзиром на исход спора и постигнути успех странака, потврђена је и одлука о трошковима поступка, који су тужиоцима досуђени и одмерени правилном применом одредбе чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП-а, као и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећих у време доношења одлуке, те Таксене тарифе, као саставног дела Закона о судским таксама, важеће у време настанка таксене обавезе.

Са свега изложеног, применом члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Како тужена није успела у другостепеном поступку, на основу члана 165 у вези

члана 153 ЗПП-а, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић